

<p>◆ חולקים-disputants ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof</p>
<p>מקרא-key:</p>	

Talmud Navigator

כתובות-מציאת האשה	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ			
מימרא	רב שמן בר אבא אמר ר' יוחנן:											◇	זו.		
הכניסה לו זהב - שמין אותו, והרי הוא כשווי.	הזהב - הרי הוא ככלים											⚡	◇	זו.	
מאי לאו ככלים של כסף דפחת?												⚡	זו.		
לא, ככלים של זהב דלא פחתי.												!	◇	זו.	
א"כ ככליו מיבעי ליה.												⚡	◇	זו.	
זהב - הרי הוא ככלים, דינרי זהב - הרי הן ככספים	ועוד תניא: [ת"ק]											⚡	◇	זו.	
במקום שנהגו שלא לפורטן - שמין אותן, והרי הן בשוויהן	רבן שמעון בן גמליאל											⚡	◇	זו.	
רשב"ג אהיא?												^	⚡	זו.	
אילימא אסיפא												!	⚡	זו.	
מכלל דתנא קמא סבר: אפי' במקום שנהגו שלא לפורטן, הא לא נפקן												⚡	⚡	זו.	
זהב - הרי הוא ככלים, מאי כלים? כלים של כסף	אלא לאו ארישא, והכי קאמר: [ת"ק]											!	⚡	◇	זו.
הרי הוא כדינרין של זהב במקום שנהגו שלא לפורטן	רשב"ג:											!	⚡	◇	זו.
לא, לעולם אסיפא, ודנפקי ע"י הדחק, ובהא קמיפלגי												!	⚡	◇	זו.
כיון דנפקי משבחינן לה	מר סבר: [ת"ק]											◆	!	◇	זו.
כיון דלא נפקי אלא ע"י הדחק לא משבחינן לה.	ומר סבר: [רשב"ג]											◆	!	◇	זו.
זהב - הרי הוא ככלים, דינרי זהב - הרי הן ככספים בד"א - במקום שנהגו לפורטן, אבל במקום שנהגו שלא לפורטן - שמין אותם, והרי הן בשוויהן, דברי רשב"ג, שרבן שמעון בן גמליאל אומר: במקום שנהגו שלא לפורטן - שמין אותם, והרי הן בשוויהן.	איבעית אימא: כולה רשב"ג היא, וחסורי מיחסרא והכי קתני:											!	⚡	◇	זו.
מ"מ ככליו מיבעי ליה												⚡	⚡	זו.	
קשיא.												■		זו.	
איבעית אימא: הכא במאי עסקינן - בדהבא פריכא.												!	⚡	זו.	
בממלא.	רב אשי:											!	⚡	◇	זו.
בשמים של אנטוכיא - הרי הן ככספים.	רבי ינאי:												■	◇	זו.
גמלים של ערביא, אשה גובה פרנא מהם.	רבי שמואל בר נחמני אמר רבי יוחנן:												■	◇	זו.
הני תותבי דבי מכסי, אשה גובה פרנא מהם.	רב פפי:												■	◇	זו.
הני שקי דרודיא ואשלי דקמחוניא, אשה גובה פרנא מהן.	ואמר רב פפי:												■	◇	זו.
מייש הוה אמינא: הני ארנקי דמחוזא, אשה גובה פרנא מהם, מאי טעמא? אסמכתייהו עלייהו, כיון דחזאי דשקלי להו ונפקי, וכי משכחי ארעא זבני בהו, אמינא: אסמכתייהו אארעא הוא.	רבא:												■	◇	זו.
המשיא את בתו סתם - לא יפחות לה מחמשים זוז.													■	◇	זו.
פסק להכניסה ערומה, לא יאמר הבעל כשאכניסנה לביתי אכסנה בכסותי, אלא מכסה ועודה בבית אביה.													■	◇	זו.
וכן המשיא את היתומה - לא יפחות לה מחמשים זוז													■	◇	זו.
אם יש בכיס - מפרנסין אותה לפי כבודה.													■	◇	זו.

<p>disputants-חולקים- central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- insertion of an earlier segment-מובאה של פסקה קודמת- story-מעשה- key-מקרא:</p>	<p>statement-מימרא- challenge-קושיא- question-שאלה- answer-תירוץ- proof-ראיה-</p>
--	---

כתובות-מציאת האשה	מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	יא	יב	יג	יד	טו	טז	טז
חמשים זווי פשיטי.	אביי:																		טז
ממאי?																			טז
אם יש בכיס - מפרנסין אותה לפי כבודה	מדקתני סיפא:																		טז
מאי כיס?	ואמרינן:																		טז
ארנקי של צדקה	רחבה:																		טז
ואי סלקא דעתין חמשים זווי ממש, אם יש בכיס כמה יהבינן לה? אלא שמע מינה: חמשים זווי פשיטי.																			טז
יתום ויתומה שבאו להתפרנס, מפרנסין את היתומה ואחר כך מפרנסין את היתום, מפני שהאיש דרכו לחזור על הפתחים, ואין אשה דרכה לחזור.	ת"ר:																		טז
יתום ויתומה שבאו לינשא, משיאין את היתומה ואחר כך משיאין את היתום, מפני שבושתה של אשה מרובה משל איש.																			טז
יתום שבא לישא, שוכרין לו בית ומציעין לו מטה וכל כלי תשמישו, ואחר כך משיאין לו אשה, שנאמר: (דברים ט"ו) די מחסורו אשר יחסר לו, די מחסורו - זה הבית, אשר יחסר - זה מטה ושלחן, לו - זו אשה, וכן הוא אומר: (בראשית ב') אעשה לו עזר כנגדו.	ת"ר:																		טז
די מחסורו - אתה מצווה עליו לפרנסו, ואי אתה מצווה עליו לעשרו אשר יחסר לו - אפילו סוס לרכוב עליו ועבד לרוץ לפניו.	תנו רבנן:																		טז
אמרו עליו על הלל הזקן, שלקח לעני בן טובים אחד סוס לרכוב עליו ועבד לרוץ לפניו פעם אחת לא מצא עבד לרוץ לפניו, ורץ לפניו שלשה מילין.																			טז
מעשה באנשי גליל העליון, שלקחו לעני בן טובים אחד מציפורי ליטרא בשר בכל יום.	תנו רבנן:																		טז
ליטרא בשר מאי רבותא?																			טז
ליטרא בשר משל עופות.	רב הונא:																		טז
ואיבעית אימא: בליטרא בשר ממש.																			טז
התם כפר קטן היה, בכל יומא הוה מפסדי חיותא אמטולתיה.	רב אשי:																		טז
ההוא דאתא לקמיה דרבי נחמיה																			טז
במה אתה סועד?	אמר ליה: [רבי נחמיה]																		טז
א"ל: בבשר שמן ויין ישן.																			טז
רצונך שתגלגל עמי בעדשים?	[רבי נחמיה]																		טז
גלגל עמו בעדשים ומת, אמר: אוי לו לזה שהרגו נחמיה	[רבי נחמיה]																		טז
אדרבה, אוי לו לנחמיה שהרגו לזה מיבעי ליה																			טז
אלא, איהו הוא דלא איבעי ליה לפנוקי נפשיה כולי האי.																			טז
ההוא דאתא לקמיה דרבא																			טז
במה אתה סועד?	אמר לו: [רבא]																		טז
אמר לו: בתרנגולת פטומה ויין ישן.																			טז
ולא חיישת לדחוקא דציבורא?	אמר ליה: [רבא]																		טז
א"ל: אטו מדידהו קאכילנא? מדרחמנא קאכילנא																			טז
(תהלים קמ"ה) עיני כל אליך ישברו ואתה נותן להם את אכלם בעתו, בעתם לא נאמר אלא בעתו - מלמד, שכל אחד ואחד נותן הקב"ה פרנסתו בעתו.	דתנינא:																		טז

<p>◆ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof</p>
<p>מקרא-key:</p>	

כתובות-מציאת האשה	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
אדהכי אתאי אחתיה דרבא דלא חזיא ליה תליסרי שני, ואתיא ליה תרנגולת פטומה ויין ישן												◊	סז:
מאי דקמא?	אמר: [רבא]											○	סז:
נענתי לך, קום אכול.	אמר ליה: [רבא]											○	סז:
אין לו ואינו רוצה להתפרנס, נותנין לו לשום הלואה וחוזרין ונותנין לו לשום מתנה, דברי רבי מאיר	תנו רבנן: [רבי מאיר]											◆ ■	סז:
נותנין לו לשום מתנה וחוזרין ונותנין לו לשום הלואה.	חכמים:											◆ ■	סז:
לשום מתנה הא לא שקיל												⚡	סז:
לפתוח לו לשום מתנה.	רבא:											!	סז:
יש לו ואינו רוצה להתפרנס, נותנין לו לשום מתנה וחוזרין ונפרעין ממנו.												■	סז:
חוזרין ונפרעין הימנו, תו לא שקיל												⚡	סז:
לאחר מיתה.	רב פפא:											!	סז:
יש לו ואינו רוצה להתפרנס - אין נזקקין לו, אין לו ואינו רוצה להתפרנס - אומרים לו הבא משכון וטול, כדי שתזוח דעתו עליו.	רבי שמעון:											■	סז:
(דברים ט"ו) העבט - זה שאין לו ואינו רוצה להתפרנס, שנותנים לו לשום הלואה וחוזרין ונותנין לו לשום מתנה, תעביטנו - זה שיש לו ואינו רוצה להתפרנס, שנותנין לו לשום מתנה וחוזרין ונפרעין הימנו לאחר מיתה, דברי ר' יהודה	ת"ר: [רבי יהודה]											■	סז:
יש לו ואינו רוצה להתפרנס - אין נזקקין לו, ואלא מה אני מקיים תעביטנו? דברה תורה כלשון בני אדם.	חכמים:											■	סז:
מר עוקבא הוה עניא בשיבכותיה, דהוה רגיל כל יומא דשדי ליה ארבעה זוזי בצניורא דדשא. יום אחד אמר: איזיל איחזי מאן קעביד בי הווא טיבותא. הווא יומא נגהא ליה למר עוקבא לבי מדרשא, אתיא דביתהו בהדיה, כיון דחזיוה דקא מצלי ליה לדשא נפק בתרייהו, רהוט מקמיה עיילי לההוא אתונא דהוה גרופה נורא, הוה קא מיקליין כרעיה דמר עוקבא, אמרה ליה דביתהו: שקול כרעיך אותיב אכרעאי. חלש דעתיה, אמרה ליה: אנא שכיחנא בגויה דביתא ומקרבא אהנייתי.	[מר עוקבא]											○	סז:
ומאי כולי האי?												⚡	סז:
נוח לו לאדם שימסור עצמו לתוך כבשן האש ואל ילבין פני חברו ברבים	דאמר מר זוטרא בר טוביה אמר רב, ואמרי לה אמר רב הונא בר ביזנא אמר ר"ש חסידא, ואמרי לה א"ר יוחנן משום רבי שמעון בן יוחי:											■ !	סז:
מנא לך?												^	סז:
מתמר, דכתיב: (בראשית ל"ח) היא מוצאת.												!	סז:
מר עוקבא הוה עניא בשיבכותיה, דהוה רגיל לשדורי ליה ארבע מאה זוזי כל מעלי יומא דכיפורא. יומא חד שדרינהו ניהליה ביז בריה	[מר עוקבא]											○	סז:
אתא אמר ליה: לא צריך.	[בריה]											○	סז:
מאי חזית?	אמר: [מר עוקבא]											○	סז:
חזאי דקא מזלפי ליה יין ישן	[בריה]											○	סז:
מפנק כולי האי? עייפינהו ושדרינהו ניהליה.	אמר: [מר עוקבא]											○	סז:
כי קא ניחא נפשיה, אמר: איתו לי חושבנאי דצדקה, אשכח דהוה כתיב ביה שבעת אלפי דינרי סיאנקי. אמר: זודאי קלילי ואורחא דחיקתא, קם בזבויה לפלגיה ממוניה.	[מר עוקבא]											○	סז:
היכי עבד הכי?												⚡	סז:
באושא התקינו, המבזבז - אל יבזבז יותר מחומש	והאמר ר' אילעאי:											■ ⚡	סז:

<p>♦ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof</p>
<p>מקרא-key:</p>	

כתובות-מציאת האשה	מאן דאמר	א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ					
הני מילי מחיים, שמא ירד מנכסיו, אבל לאחר מיתה לית לן בה.						◊	סז:
רבי אבא הוה צייר זווי בסודריה ושדי ליה לאחוריה וממצי נפשיה לבי עניי, ומצלי עיניה מרמאי.	[רבי אבא]			○		◊	סז:
רבי חנינא, הוה ההוא עניא דהוה רגיל לשדורי ליה ארבעה זווי כל מעלי שבתא. יומא חד שדרינהו ניהליה ביד דביתהו	[רבי חנינא]			○		◊	סז:
אתאי אמרה ליה: לא צריך.	[דביתהו]			○			סז:
מאי חזית?	[רבי חנינא]			○			סז:
שמעי דהוה קאמרי ליה: במה אתה סועד, בטלי כסף או בטלי זהב?	[דביתהו]			○		◊	סז:
בואו ונחזיק טובה לרמאין, שאלמלא הן היינו חוטאין בכל יום, שנאמר: (דברים ט"ו) וקרא עליך אל ה' והיה בך חטא.	אמר: [רבי חנינא], היינו דאמר רבי אלעזר:			■		◊	סה:
כל המעלים עיניו מן הצדקה - כאילו עובד עבודת כוכבים, כתיב הכא: (דברים ט"ו) השמר לך פן יהיה דבר עם לבבך בליעל וגו', וכתיב התם: (דברים י"ג) יצאו אנשים בני בליעל, מה להלן עבודת כוכבים, אף כאן עבודת כוכבים.	ותני רבי חייא בר רב מדיפתי, רבי יהושע בן קרחה:			■		◊	סה:
המסמא את עינו, והמצבה את בטנו, והמקפה את שוקו - אינו נפטר מן העולם עד שיבא לידי כך. המקבל צדקה ואין צריך לכך, סופו אינו נפטר מן העולם עד שיבא לידי כך.	ת"ר:			■		◊	סה:
אין מחייבין אותו למכור את ביתו ואת כלי תשמישו.	תנן התם:			■		◊	סה:
ולא?				⚡			סה:
היה משתמש בכלי זהב - ישתמש בכלי כסף, בכלי כסף - ישתמש בכלי נחושת	והתניא:			⚡		◊	סה:
לא קשיא: הא במטה ושולחן, הא בכוסות וקערות.	רב זביד:			!			סה:
מאי שנא כוסות וקערות דלא? דאמר מאיסי לי, מטה ושולחן נמי אמר לא מקבל עילוואי.				⚡			סה:
במחרישה דכספא.	רבא בריה דרבה:			!		◊	סה:
לא קשיא: כאן קודם שיבא לידי גיבוי, כאן לאחר שיבא לידי גיבוי.	רב פפא:			!		◊	סה:
יתומה שהשיאתה אמה או אחיה מדעתה, וכתבו לה במאה או בחמשים זוז, יכולה היא משתגדיל להוציא מידן מה שראוי להגתן לה.						■	סה:
אם השיא את הבת הראשונה, ינתן לשניה כדרך שנתן לראשונה	רבי יהודה:			♦		■	סה:
פעמים שאדם עני והעשיר או עשיר והעני, אלא שמין את הנכסים - ונותנין לה.	חכמים:			♦		■	סה:
לפרנסה שמין באב.	שמואל:					■	סה:
הבנות ניונות ומתפרנסות מנכסי אביהן כיצד? אין אומרים אילו אביה קיים כך וכך היה נותן לה, אלא שמין את הנכסים ונותנין לה	מתיבי:			⚡		◊	סה:
מאי לאו פרנסת הבעל						⚡	סה:
לא, בפרנסת עצמה.						!	סה:
הא ניונות ומתפרנסות קתני, מאי לאו אחת פרנסת הבעל ואחת פרנסת עצמה?	רב נחמן בר יצחק:			⚡			סה:
לא, אידי ואידי בפרנסת עצמה, ולא קשיא: הא באכילה ובשתיה, והא בלבושא וכיסויא.						!	סה:
פעמים שאדם עני והעשיר או עשיר והעני, אלא שמין הנכסים ונותנין לה:	תנן, חכמים:			⚡		■	סה:
מאי עני ומאי עשיר?				^		⚡	סה:
אי נימא עני - עני בנכסים, עשיר - עשיר בנכסים						⚡	סה:
מכלל דתנא קמא סבר: אפילו עשיר והעני כדמעיקרא יהיבין לה, הא לית ליה				⚡		⚡	סה:

<p>◆ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof</p>
<p>מקרא-key:</p>	

כתובות-מציאת האשה	מאי דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
מאי דאמר	מאי דאמר											
אלא לאו עני - עני בדעת, עשיר - עשיר בדעת,												סח.
שמין את הנכסים ונותנין לה	וקתני:											סח.
אלמא לא אזלינן בתר אומדנא, ותיובתא דשמואל												סח.
הוא דאמר כרבי יהודה												סח.
אם השיא בת הראשונה, ינתן לשניה כדרך שנתן לראשונה.	דתנן, רבי יהודה:											סח.
ונימא: הלכה כרבי יהודה												סח.
אי אמר הלכה כרבי יהודה, הוה אמינא דוקא השיאה, דגלי דעתיה, אבל לא השיאה לא, קמ"ל, טעמא דר' יהודה דאזלינן בתר אומדנא, לא שנא השיאה ולא שנא לא השיאה, והאי דקתני השיאה? להודיעך כחן דרבנן, דאע"ג דהשיאה וגלי דעתיה, לא אזלינן בתר אומדנא.												סח.
דרשינן משמך: הלכה כר' יהודה	רבא לרב חסדא:											סח.
יהא רעוא כל כי הני מילי מעלייתא תדרשו משמאי.	א"ל: [רב חסדא]											סח.
ומי אמר רבא הכי?												סח.
בת הניזונת מן האחין - נוטלת עישור נכסים	והתניא, רבי:											סח.
הלכתא כרבי	ואמר רבא:											סח.
לא קשיא: הא דאמידניה, הא דלא אמידניה.												סח.
הכי נמי מסתברא												סח.
מעשה ונתן לה רבי אחד משנים עשר בנכסים	דאמר רב אדא בר אבהו:											סח.
קשיין אהדדי?												סח.
אלא לאו ש"מ: הא דאמידניה, הא דלא אמידניה, ש"מ.												סח.
בת הניזונת מן האחין - נוטלת עישור נכסים.	גופא, אמר רבי:											סח.
לדברין, מי שיש לו עשר בנות וכן, אין לו לבן במקום בנות כלום	אמרו לו לרבי:											סח.
כך אני אומר: ראשונה נוטלת עישור נכסים, שניה - במה ששיירה, ושלישית - במה ששיירה, וחזרת וחולקות בשוה.	אמר להן: [רבי]											סח.
כל חדא וחדא דנפשה שקלה												סח.
הכי קאמר: אם באו כולם להנשא כאחת - חולקות בשוה.												סח.
מסייע ליה לרב מתנה												סח.
אם באו להנשא כולם כאחת - נוטלות עישור אחד	דאמר רב מתנה:											סח.
עישור אחד סלקא דעתך?												סח.
אלא, נוטלות עישור כאחד.												סח.
הבנות, בין בגרו עד שלא נישאו ובין נישאו עד שלא בגרו - איבדו מזונותיהן ולא איבדו פרנסתן, דברי רבי	ת"ר: [רבי]											סח.
אף איבדו פרנסתן, כיצד הן עושות? שוכרות להן בעלים ומוציאין להן פרנסתן.	רבי שמעון בן אלעזר:											סח.
הלכתא כרבי.	רב נחמן, אמר לי הונא:											סח.

<p>♦ חולקים-disputants ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story ■ מימרא-statement † קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof</p>	<p>■ מימרא-statement † קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof</p>
---	---

כתובות-מציאת האשה		א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ									
מימרא	מאן דאמר										
יתומה שהשיאתה אמה או אחיה מדעתה, וכתבו לה במאה או בחמישים זוז, יכולה היא משתגדיל להוציא מידם מה שראוי להנתן לה	איתיביה רבא לרב נחמן:									◇	‡
טעמא דקטנה, הא גדולה ויתרה											‡
לא קשיא: הא דמחאי, הא דלא מחאי.										◇	!
הכי נמי מסתברא, דאם כן, קשיא דרבי אדרב?											■
בת הניזונת מן האחין - נוטלת עישור נכסים	דתניא, רבי:										■ ■
ניזונת אין, שאינה ניזונת לא											■ ■
אלא לאו ש"מ: הא דמחאי, הא דלא מחאי, ש"מ.											■
בגרה - אינה צריכה למחות, נישאת - אינה צריכה למחות, בגרה ונישאת - צריכה למחות.	רבינא לרבא, אמר לן רב אדא בר אבהו משמך:										◇
מי אמר רבא הכי?											‡
והא איתיביה רבא לרב נחמן יתומה, ושני ליה: הא דמחי, הא דלא מחי?											◇
לא קשיא: הא דקא מיתזנא מינייהו, הא דלא קא מיתזנא מינייהו.											◇
פרנסה אינה כתנאי כתובה.	רב הונא, אמר רבי:										◇
מאי אינה כתנאי כתובה?											^
אי נימא, דאילו פרנסה טרפא ממשעבדי, ותנאי כתובה לא טרפא ממשעבדי											◇
מאי קמ"ל? הא מעשים בכל יום, מוציאין לפרנסה ואין מוציאין למזונות											‡
ואלא דאילו פרנסה גביא נמי ממטלטלי, ותנאי כתובה - ממקרקעי גביא, ממטלטלי לא גביא											◇
לרבי, אידי ואידי מיגבא גביא											‡
אחד נכסים שיש להן אחריות, ואחד נכסים שאין להן אחריות - מוציאין למזון האשה ולבנות, דברי רבי	דתניא: [רבי]										◇
אלא מאי פרנסה אינה כתנאי כתובה?											^
האומר אל יזונו בנותיו מנכסיו - אין שומעין לו, אל יתפרנסו בנותיו מנכסיו - שומעין לו, שהפרנסה אינה כתנאי כתובה.	לכדתניא:										◇
האחין ששיעבדו, מהו?	תלה ליה רב לרבי ביני חטי:										◇
מכרו או משכנו?	הוה יתיב ר' חייא קמיה, אמר ליה:										^
מאי נפקא מינה? בין מכרו בין שמשכנו, מוציאין לפרנסה ואין מוציאין למזונות.	אמר ליה: [רבי]										◇
ורב, אי מכרו קמביעיא ליה, נכתוב ליה מכרן אי משכנו קא מיבעיא ליה, נכתוב ליה משכנו											‡
רב תרוייהו קמביעיא ליה, וסבר: אי כתיבנא ליה מכרו, הא ניחא אי שלח לי דמוציאין - כל שכן משכנו, אי שלח לי אין מוציאין - אכתי משכנו קמביעיא לי אי כתיבנא ליה משכנו, אי שלח לי דאין מוציאין - כל שכן מכרו, אי שלח לי מוציאין - אכתי מכרו קא מיבעיא לי, אכתוב ליה שיעבדו, דמשמע הכי ומשמע הכי.											◇
אחד זה ואחד זה אין מוציאין.	רבי יוחנן:										◇
לרבי יוחנן לא שמיע ליה הא דרבי, ואי שמיע ליה הוה מקבל ליה, או דלמא שמיע ליה ולא מקבל ליה?	איבעיא להו:										◇
מי שמת והניח שתי בנות וכן, וקדמה הראשונה ונטלה עישור נכסים, ולא הספיקה שניה לגבות עד שמת הבן, אמר ר' יוחנן: שניה ויתרה	ת"ש, דאתמר: [רבי יוחנן]										◇
גדולה מזו אמרו: מוציאין לפרנסה ואין מוציאין למזונות, ואת אמרת: שניה ויתרה	רבי חנינא:										◇

<p>◆ חולקים-disputants ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof</p>
<p>מקרא-key:</p>	

כתובות-מציאת האשה	מאן דאמר	א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ									
מימרא											
ואם איתא, נימא ליה: מאן אמרה?										⚡	סט.
ודלמא לעולם לא שמיע ליה, וכי שמיע ליה קביל, ושאיני התם, דאיכא רווח ביתא.										◇	סט.
אלא מעתה, אשכחה מציאה בעלמא, דאיכא רווח ביתא, הכי נמי דלא יהיבין לה עישור נכסים?	רב יימר לרב אשי:									⚡	סט.
אנא רווח ביתא מהני נכסי קאמינא.	אמר ליה: [רב אשי]									!	סט.
בת - יורשת הויא.	אמימר:									◇	סט.
אילו בעי לסלוקה בזווי, הכי נמי דלא מצי לסלוקה?	רב אשי לאמימר:									⚡	סט.
אין.	אמר ליה: [אמימר]									!	סט.
אי בעי לסלוקה בחדא ארעא, הכי נמי דלא מצי מסלק לה?	[רב אשי]									⚡	סט.
אין.	אמר ליה: [אמימר]									!	סט.
בת - בעלת חוב הויא.	רב אשי:									◇	סט.
ואף אמימר הדר ביה										■	סט.
הוה קאימנא קמיה דאמימר, ואתאי האי איתתא לקמיה דהות קא בעיא עישור נכסים, וחזיתיה לדעתיה דאי בעי לסלוקה בזווי הוי מסלק לה, דשמעי מאחי דהוו קאמרי לה: אילו הוה לן זווי סליקנא בזווי, ואישתיק ולא אמר להו ולא מידי.	דאמר רב נחומי בריה דרב נחומי:									○	סט.
והשתא דאמרת: בעלת חוב הויא, דאבא או דאחי?										^	סט.
למאי נפקא מינה?										⚡	סט.
למגבא לבינונית שלא בשבועה וזיבורית בשבועה										!	סט.
מאי?										^	סט.
דריבנא אגביה לברתיה דרב אשי ממר בריה דרב אשי בינונית ושלא בשבועה, מבריה דרב סמא בריה דרב אשי - זבורית בשבועה.	תא שמע:									○ !	סט.
כי אתיא הא איתתא לקמך, אגבה עישור נכסים אפילו מאיצטרובלא.	שלח ליה רב נחמיה בריה דרב יוסף לרבה בר רב הונא זוטא מנהרדעא:									■	סט.
כי הוינן בי רב כהנא, הוה מגבינן אפילו מעמלא דבית.	רב אשי:									■	סט.
הונא חברין שלם, כי אתיא הא איתתא לקמך, אגבה עישור נכסי.	שלח ליה רב ענן לרב הונא:									■	סט.
הוה יתיב רב ששת קמיה										○	סט.
זיל אימא ליה, ובשמתא יהא מאן דלא אמר ליה: ענן, ענן, ממקרקעי או ממטלטלי? ומאן יתיב בי מרוחא ברישא?	אמר ליה: [רב הונא]									○	סט.
מר רבה, ורב הונא רביה דרבה, ושמותי שמית מאן דלא אמר ליה, ואי לאו דשמית לא הוה קאמינא: ענן, ענן, ממקרקעי או ממטלטלי? ומאן יתיב בי מרוחא ברישא?	אזל רב ששת לקמיה דרב ענן, אמר ליה:									^ ○	סט.
חזי מר היכי שלח לי רב הונא ענן ועוד, מרוחא דשלח לי לא ידענא מאי ניהן עוקבא, א"ל:	אזל רב ענן לקמיה דמר עוקבא, א"ל:									○	סט.
אימא לי איזי גופא דעובדא היכי הוה	א"ל: [מר עוקבא]									○	סט.
הכי והכי הוה מעשה.	א"ל: [רב ענן]									○	סט:
גברא דלא ידע מאי ניהו מרוחא, שלח ליה לרב הונא הונא חברין?	א"ל: [מר עוקבא]									○	סט:
מאי מרוחא?										^	סט:
אבל, דכתיב: (ירמיהו ט"ז) כה אמר ה' אל תבא בית מרוח וגו'.										!	סט:

מקרא-key:	<p>disputants-חולקים ♦</p> <p>◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review</p> <p>< מובאה של פסיקה קודמת-insertion of an earlier segment</p> <p>○ מעשה-story</p>	<p>מימרא-statement ■</p> <p>⋆ קושיא-challenge</p> <p>^ שאלה-question</p> <p>! תירוץ-answer</p> <p>■ ראיה-proof</p>
------------------	--	---

Talmud Navigator

כתובות-מצ'את האשה	מ'מרא	מ'אן ד'אמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	ס'
מנין לאבל שמיסב בראש? שנאמר (איוב כ"ט) אבחר דרכם ואשב ראש ואשכון כמלך בגדוד כאשר אבלים ינחם.		רבי אבהו:	!											ס'
ינחם אחרים משמע			⋆											ס'
ינחם כתיב.		רב נחמן בר יצחק:	!											ס'
מהכא: (עמוס ו) וסר מרוזח טרוחיים, מר וזח נעשה שר לסרוחיים.		מר זוטרא:	■											ס'
הלכתא: ממקרקעי ולא ממטלטלי, בין למזוני, בין לכתובה, בין לפרנסה.		רבא:				■								ס'
המשליש מעות לבתו, והיא אומרת נאמן בעלי עלי, יעשה השליש מה שהושלש בידו, דברי רבי מאיר וכי אינה אלא שדה והיא רוצה למוכרה, הרי היא מכורה מעכשיו.		[רבי מאיר]						◆						מ'
בד"א - בגדולה, אבל בקטנה - אין מעשה קטנה כלום.		רבי יוסי:						◆						ס'
המשליש מעות לחתנו ליקח מהן שדה לבתו, והיא אומרת יתנו לבעלי, מן הנשואין - הרשות בידה, מן האירוסין - יעשה השליש מה שהושלש בידו, דברי רבי מאיר הגדולה, בין מן הנשואין ובין מן האירוסין - הרשות בידה, קטנה, בין מן הנשואין בין מן האירוסין - יעשה השליש מה שהושלש בידו.		ת"ר: [רבי מאיר]						◆						ג'
מאי בינייהו?								◆						ס'
אילימא קטנה מן הנשואין איכא בינייהו, דרבי מאיר סבר הרשות בידה, ואתא רבי יוסי למימר: אפילו מן הנשואין נמי, גדולה אין, קטנה לא													!	ס'
אבל בקטנה - אין מעשה קטנה כלום		אימא סיפא:											⋆	ס'
הא מאן קתני לה?													^	ס'
אילימא רבי יוסי													!	ס'
הא מרישא שמעת מינה													⋆	ס'
וכי אינה אלא שדה והיא רוצה למוכרה, הרי היא מכורה מעכשיו		דאמר רבי יוסי:											⋆	ס'
גדולה דבת זביני - אין, קטנה דלאו בת זביני היא - לא													⋆	ס'
אלא רבי מאיר היא, וחסורי מיחסרא													!	ס'
יעשה השליש מה שהושלש בידו במה דברים אמורים - מן האירוסין, אבל מן הנשואין - הרשות בידה במה דברים אמורים - בגדולה, אבל בקטנה - אין מעשה קטנה כלום		והכי קתני:											!	ס'
אלא גדולה מן האירוסין איכא בינייהו.													!	ס'
הלכה כרבי יוסי.		איתמר, רב יהודה אמר שמואל:											◆	ס'
הלכה כרבי מאיר.		רבא אמר רב נחמן:											◆	ס'
אילפא תלא נפשיה באיסקריא דמכותא, אמר: איכא דאתי דאמר לי מילתא דבי רבי חייא ורבי אושעיא ולא פשיטנא ליה ממתניתין, נפילא מאסקריא וטבענא		[אילפא]											○	ס'
אומר תנו שקל לבני בשבת, וראוין ליתן להם סלע - נותנין להם סלע, ואם אמר אל תתנו להם אלא שקל - אין נותנין להם אלא שקל, ואם אמר אם מתו יירשו אחרים תחיהם, בין שאמר תנו בין שאמר אל תתנו - אין נותנים להם אלא שקל		אתא ההוא סבא תנא ליה:											◆	ס'
הא מני?		אמר ליה: [ההוא סבא]											^	ס'
רבי מאיר היא		[אילפא]											!	ע'
מצוה לקיים דברי המת.		דאמר: [רבי מאיר]											!	ע'
הלכתא: בין שאמר תנו ובין שאמר אל תתנו - נותנין להם כל צורכם.		רב חסדא אמר רב עוקבא:											◆	ע'

disputants-חולקים ♦ ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פיסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	מימרא-statement ■ ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof
---	--

כתובות-מציאת האשה		א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ											
מימרא	מאן דאמר												
הא קיימא לן הלכה כרבי מאיר, דאמר: מצוה לקיים דברי המת										⚡	◇	ע.	
ה"מ במילי אחרניתא, אבל בהא מינה ניחא ליה, והא דאמר הכי - לזרוזינהו הוא דאתא.										!	◇	ע.	
הפעוטות, מקחן מקח וממכרן מכר במטלטלים.	תנן התם:									■	◇	ע.	
לא שנו אלא שאין שם אפוטרופוס, אבל יש שם אפוטרופוס - אין מקחן מקח ואין ממכרן מכר.	רפרם:									■	◇	ע.	
ממאי?										⚡		ע.	
אין מעשה קטנה כלום.	מדקתני:									■	!	◇	ע.
ודלמא היכא דאיכא שלישי שאני										⚡		ע.	
א"כ, ליתני: אבל בקטנה יעשה שלישי מה שהושלש בידו, מאי אין מעשה קטנה כלום? שמע מינה, אפילו בעלמא.										!		ע.	
הדרך עלך מציאת האשה													

<p>◆ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof</p>
<p>מקרא-key:</p>	

Talmud Navigator

כתובות-המדיר	מאן דאמר	א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ									
מימרא											
המדיר את אשתו מליהנות לו, עד ל' יום - יעמיד פרנס, יתר מיכן - יוציא ויתן כתובה	[ת"ק]								◆	■	ע.
בישראל, חדש אחד - יקיים, ושנים - יוציא ויתן כתובה, בכהן, שנים - יקיים, ושלשה - יוציא ויתן כתובה.	רבי יהודה:								◆	■	ע.
המדיר את אשתו שלא תטעום אחד מכל הפירות - יוציא ויתן כתובה	[ת"ק]								◆	■	ע.
בישראל, יום אחד - יקיים, שנים - יוציא ויתן כתובה, ובכהן, שנים - יקיים, שלשה - יוציא ויתן כתובה.	רבי יהודה:								◆	■	ע.
המדיר את אשתו שלא תתקשט באחד מכל המינין - יוציא ויתן כתובה	[ת"ק]								◆	■	ע.
בעניות - שלא נתן קצבה, ובעשירות - שלשים יום.	רבי יוסי:								◆	■	ע.
וכיון דמשועבד לה היכי מצי מדיר לה? כל כמיניה דמפקע לה לשיעבודא?									⚡	◊	ע.
קונם שאיני עושה לפיך - אינו צריך להפר	והתנן:								■	⚡	ע.
אלמא כיון דמשועבדא ליה - לאו כל כמיניה דמפקע ליה לשיעבודיה, הכא נמי כיון דמשועבד לה - לאו כל כמיניה דמפקע לה לשיעבודיה									⚡		ע.
אלא, מתוך שיכול לומר לה צאי מעשה ידיך במזונותיך, נעשה כאומר לה צאי מעשה ידיך במזונותיך.									!	◊	ע.
ואם איתא להא דרב הונא אמר רב									⚡		ע:
יכולה אשה שתאמר לבעלה איני ניוזנת ואיני עושה	דא"ר הונא אמר רב:								■	⚡	ע:
קונם שאני עושה לפיך אמאי אינו צריך להפר? לימא: מתוך שיכולה לומר איני ניוזנת ואיני עושה, נעשה כמי שאומרת לו איני ניוזנת ואיני עושה:									⚡	◊	ע:
אלא, לא תימא נעשה - אלא באומר לה צאי מעשה ידיך במזונותיך.									!	◊	ע:
אי הכי, פרנס למה לה?									⚡	◊	ע:
בדלא ספקה.									!		ע:
אי בדלא ספקה, הדר קושין לדוכתיה									⚡		ע:
במספקת לדברים גדולים, ואינה מספקת לדברים קטנים.	רב אשי:								!	◊	ע:
הני דברים קטנים היכי דמי?									^		ע:
אי דרגילה בהו									!		ע:
הא רגילה בהן									⚡		ע:
ואי לא רגילה בהו									!		ע:
פרנס למה לה?									⚡		ע:
לא צריכא, דרגילה בבית נשא וקא מגלגלא בהדיה, דאמרה ליה: עד האינדא דלא אדרתן גלגילנא בהדך, השתא דאדרתן לא מצינא דאיגלגל בהדך.									!	◊	ע:
ומאי שנא עד ל' יום?									⚡	◊	ע:
עד ל' יום - לא שמעי בה אינשי ולא זילא בה מילתא, טפי - שמעי בה אינשי וזילא בה מילתא.									!	◊	ע:
איבעית אימא: שהדירה כשהיא ארוסה.									!	◊	ע:
ארוסה מי אית לה מזוני?									⚡		ע:
שהגיע זמן - ולא נשא									!		ע:
הגיע זמן ולא נשא - אוכלות משלו ואוכלות בתרומה.	דתנן:								■	!	ע:

<p>◆ חולקים-disputants ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof</p>
מקרא-key:	

Talmud Navigator

כתובות-המדיר	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
ומאי שנא עד שלשים יום?												ע:
עד שלשים יום עביד שליח שליחותיה, טפי לא עביד שליח שליחותיה											◇	ע:
ואיבעית אימא: שהדירה כשהיא ארוסה ונישאת.											!	ע:
נישאת, הא סברה וקבלה											⚡	ע:
דאמרה: כסבורה אני שאני יכולה לקבל, עכשיו אין אני יכולה לקבל.											!	ע:
אימר דאמרינן הכי - גבי מומין, לענין מזוני מי אמרינן הכי?											⚡	ע:
אלא, מחורתא כדשנינן מעיקרא.											!	ע:
עד שלשים יום - יעמיד פרנס.											■	ע:
ופרנס לאו שליחותיה קא עביד?											⚡	ע:
באומר כל הזן אינו מפסיד.	רב הונא:										!	ע:
וכי אמר הכי לאו שליחותיה קעביד?											⚡	ע:
מי שהיה מושלך בבור, ואמר כל השומע קולו יכתוב גט לאשתו - הרי אלו יכתבו ויתנו	והתנן:										⚡	ע:
הכי השתא, התם קאמר יכתוב, הכא מי קאמר יזון? כל הזן קאמר.											!	ע:
בדליקה התירו לומר כל המכבה אינו מפסיד	והא אמר ר' אמי:										⚡	ע:
בדליקה למעוטי מאי? לאו למעוטי כי האי גוונא											⚡	ע:
לא, למעוטי שאר איסורים דשבת.											!	ע:
המודר הנאה מחבירו ואין לו מה יאכל, ילך אצל חנוני הרגיל אצלו ויאמר לו איש פלוני מודר הנאה ממני ואיני יודע מה אעשה לו, הוא נותן לו ובא ונוטל מזה	מתיר רבה:										⚡	ע:
הכי הוא דשרי, אבל כל הזן אינו מפסיד לא											⚡	ע:
לא מיבעיא קאמר, לא מיבעיא כל הזן אינו מפסיד דלעלמא קאמר, אבל האי כיון דרגיל אצלו וקאזיל קאמר ליה, כמאן דאמר ליה זיל הב ליה את דמי, קמ"ל.											!	ע:
המודר הנאה מחבירו ואין לו מה יאכל, הולך אצל חנוני הרגיל אצלו ואומר לו איש פלוני מודר הנאה ממני ואיני יודע מה אעשה לו, הוא נותן לו ובא ונוטל מזה. ביתו לבנות, וגדירו לגדור, ושדהו לקצור, הולך אצל פועלין הרגילין אצלו ואומר להן איש פלוני מודר הנאה ממני ואיני יודע מה אעשה לו, הן עושין עמו ובאין ונוטלים שכרן מזה. היו מהלכין בדרך ואין עמו מה יאכל, נותן לאהר לשום מתנה, והלה נוטל ואוכל ומותר, ואם אין שם אחר - מניח על גבי הסלע או על גבי הגדר ואומר הרי הן מופקרין לכל מי שיחפרן, והלה נוטל ואוכל ומותר.	גופא: [ת"ק]										◆	ע:
אוסר.	רבי יוסי:										◆	ע:
מ"ט דר' יוסי? גזירה משום מעשה דבית חורון.	רבא:										■	ע:
בישראל, חדש אחד וכו'.	רבי יהודה:										■	ע:
היינו ת"ק											⚡	ע:
כהנת אתא לאשמועינן	אביי:										!	ע:
חדש מלא וחדש חסר איכא בינייהו.	רבא:										!	ע:
לא שנו אלא במפרש, אבל בסתם - יוציא לאלתר ויתן כתובה	רב:										◆	ע:
אפילו בסתם - לא יוציא, שמא ימצא פתח לנדרו.	שמואל:										◆	ע:

<p>◆ חולקים-disputants ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof</p>
<p>מקרא-key:</p>	

כתובות-המדיר	מאן דאמר	א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ										
מירא	והא אילגו ביה חדא זימנא									⚡	◇	עא.
מירא	המדיר את אשתו מתשמיש המטה, ב"ש אומרים: שתי שבתות	דתנן: [בית שמאי]								⚡	◇	עא.
מירא	שבת אחת	בית הלל:								⚡	◇	עא.
מירא	מחלוקת - במפרש, אבל בסתם - יוציא לאלתר ויתן כתובה	ואמר רב:								⚡	◇	עא.
מירא	אפי' בסתם נמי - לא יוציא, שמא ימצא פתח לנדרן	ושמואל אמר:								⚡	◇	עא.
מירא	צריכא, דאי איתמר בההיא, בההיא קאמר רב, משום דלא אפשר בפרנס, אבל בהא דאפשר בפרנס - אימא מודה ליה לשמואל ואי אתמר בהא, בהא קאמר שמואל, משום דאפשר בפרנס, אבל בההיא - אימא מודה ליה לרב, צריכא.									!	◇	עא.
מירא	המדיר את אשתו שלא תטעום אחד מכל הפירות - יוציא ויתן כתובה	תנן:								⚡	◇	עא.
מירא	בשלמא לרב - כאן בסתם, כאן במפרש, אלא לשמואל קשיא									⚡		עא.
מירא	הכא במאי עסקינן - כגון שנדרה היא וקיים לה איהו									!	◇	עא.
מירא	הוא נותן אצבע בין שיניה.	וקסבר ר"מ:								!	◇	עא.
מירא	וסבר רבי מאיר הוא נותן אצבע בין שיניה?									⚡		עא.
מירא	האשה שנדרה בנויר, ושמע בעלה ולא הפר לה, רבי מאיר ורבי יהודה אומרים: היא נתנה אצבע בין שיניה, לפיכך אם רצה הבעל להפר - יפר, ואם אמר אי אפשר באשה נדרנית - תצא שלא בכתובה	והתניא: [רבי מאיר ורבי יהודה]								⚡	◇	עא.
מירא	הוא נותן אצבע בין שיניה, לפיכך אם רצה הבעל להפר - יפר, ואם אמר אי אפשר באשה נדרנית - יוציא ויתן כתובה	רבי יוסי ורבי אלעזר:								⚡	◇	עא.
מירא	איפוך, ר"מ ורבי יהודה אומרים: הוא נותן, רבי יוסי ורבי אלעזר אומרים: היא נתנה.									!	◇	עא.
מירא	וסבר רבי יוסי היא נתנה?									⚡		עא.
מירא	בעניות - שלא נתן קצבה	והתנן, רבי יוסי:								⚡	◇	עא.
מירא	אימא, רבי מאיר ורבי יוסי אומרים: הוא נותן, רבי יהודה ורבי אלעזר אומרים: היא נתנה.									!	◇	עא.
מירא	וסבר רבי יהודה היא נתנה?									⚡		עא.
מירא	בישראל, יום אחד - יקיים	והתנן, רבי יהודה:								⚡	◇	עא.
מירא	אימא, רבי מאיר ורבי יהודה ורבי יוסי אומרים: הוא נותן, ורבי אלעזר אומר: היא נתנה									!	◇	עא.
מירא	ואם תמצא לומר זוגי זוגי קתני, אימא, רבי מאיר ורבי אלעזר אומרים: היא נתנה, רבי יהודה ורבי יוסי אומרים: הוא נותן, והא סתמא דלא כרבי מאיר.									!	◇	עא.
מירא	וסבר רבי יוסי בעניות - שלא נתן קצבה, אלמא בעל מצי מיפר									⚡		עא.
מירא	אלו דברים שהבעל מיפר, דברים שיש בהן עינוי נפש: אם ארזאן אם לא ארזאן, אם אתקשט אם לא אתקשט	ורמינהו: [ת"ק]								⚡	◇	עא.
מירא	אין אלו נדרי עינוי נפש, ואלו הן נדרי עינוי נפש: שלא אוכל בשר, ושלא אשתה יין, ושלא אתקשט בבגדי צבעונין	רבי יוסי:								⚡	◇	עא.
מירא	הכא במאי עסקינן - בדברים שבינו לבינה.									!	◇	עא.
מירא	הניחא למ"ד דברים שבינו לבינה הבעל מיפר, אלא למ"ד אין הבעל מיפר, מאי איכא למימר?									⚡	◇	עא.
מירא	דברים שבינו לבינה - רב הונא אמר: הבעל מיפר	דאתמר: [רב הונא]								⚡	◇	עא.
מירא	אין הבעל מיפר, שלא מצינו שועל שמת בעפר פיך	רב אדא בר אהבה:								⚡	◇	עא.
מירא	אלא הכא במאי עסקינן - כגון תליניהו לקישוטיה בתשמיש המטה, דאמר ר' יאסר הנאת תשמישך עלי אם אתקשט כדאמר רב כהנא									!	◇	עא.

<p>◆ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof</p>
<p>מקרא-key:</p>	

כתובות-המדיר	מאן דאמר	א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ										עא:				
מימרא	מאן דאמר															
הנאת תשמישי עליך - כופה ומשמתו, הנאת תשמישך עלי - יפר, לפי שאין מאכילין לאדם דבר האסור לו.	דאמר רב כהנא:															עא:
ולא תתקשט ולא תאסר																עא:
אם כן, קרו לה מנוולת.																עא:
ותתקשט ותאסר, אי לב"ש שתי שבתות, אי לבית הלל שבת אחת																עא:
הני מילי היכא דאדרה איהו, דסברה: מירתח רתח עילואי והשתא מותיב דעתיה, אבל הכא דנדרה איהי ושתיק לה, סברה: מדאישתק, מיסנא הוא דסני לי.																עא:
בעניות - שלא נתן קצבה.	רבי יוסי:															עא:
וכמה קצבה?																עא:
י"ב חדש	רב יהודה אמר שמואל:															עא:
עשר שנים	רבה בר בר חנה אמר רבי יוחנן:															עא:
רגל, שכן בנות ישראל מתקשטות ברגל.	רב חסדא אמר אבימי:															עא:
ובעשירות - ל' יום.																עא:
מאי שנא ל' יום?																עא:
שכן אשה חשובה נהנית מריח קשוחיה ל' יום.	אביי:															עא:
המדיר את אשתו שלא תלך לבית אביה, בזמן שהוא עמה בעיר, חודש אחד - יקיים, שנים - יוציא ויתן כתובה ובזמן שהוא בעיר אחרת, רגל אחד - יקיים, שלשה - יוציא ויתן כתובה.																עא:
המדיר את אשתו שלא תלך לבית האבל או לבית המשתה - יוציא ויתן כתובה, מפני שנועל בפניה, ואם היה טוען משום דבר אחר - רשאי.																עא:
אמר לה ע"מ שתאמרי לפלוני מה שאמרת לי או מה שאמרת לי, או שתהא ממלאה ומערה לאשפה - יוציא ויתן כתובה.																עא:
הא גופא קשיא, אמרת: רגל אחד - יקיים, הא שנים - יוציא ויתן כתובה, אימא סיפא: שלשה - יוציא ויתן כתובה, הא שנים - יקיים																עא:
סיפא אתאן לכהנת, ורבי יהודה היא.	אביי:															עא:
לא קשיא: כאן ברדופה, כאן בשאינה רדופה.	רבה בר עולא:															עא:
(שיר השירים ז') אז הייתי בעיניו כמוצאת שלום - אמר רבי יוחנן: ככלה שנמצאת שלמה בבית חמיה, ורדופה לילך ולהגיד שבחה בבית אביה.	[רבי יוחנן]															עא:
(הושע ב') והיה ביום ההוא נאום ה' תקראי אישי ולא תקראי לי עוד בעלי - אמר רבי יוחנן: ככלה בבית חמיה ולא ככלה בבית אביה.	[רבי יוחנן]															עא:
המדיר את אשתו וכו'.																עא:
בשלמא לבית המשתה - איכא נועל בפניה, אלא לבית האבל - מאי נועל בפניה איכא?																עא:
למחר היא מתה, ואין כל בריה סופדה.	תנא:															עב.
אין כל בריה סופנה.	ואיכא דאמרי:															עב.
מאי דכתיב: (קהלת ז') טוב ללכת אל בית אבל מלכת אל בית משתה באשר הוא סוף כל האדם והחיי יתן אל לבו, מאי והחיי יתן אל לבו? דברים של מיתה, דספד - יספדוניה, דקבר - יקברוניה, דידל - ידלוניה, דלואי - ילונניה, דטען - יטענוניה.	תניא: היה ר' מאיר אומר:															עב.
ואם היה טוען משום דבר אחר - רשאי.																עב.
מאי דבר אחר?																עב.
משום בני אדם פרוצין שמצויין שם.	רב יהודה אמר שמואל:															עב.

<p>◆ חולקים-disputants ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ? קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof</p>
<p>מקרא-key:</p>	

Talmud Navigator

כתובות-המדיר	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
לא אמרן אלא דאיתחזק, אבל לא איתחזק - לא כל כמיניה.	רב אשי:											עב.
ואם אמר לה ע"מ שתאמרי.												עב.
ותימא												עב.
דברים של קלון.	רב יהודה אמר שמואל:											עב.
או שתהא ממלאה ומערה לאשפה.												עב.
ותיעביד												עב.
שתמלא ונופצת.	רב יהודה אמר שמואל:											עב.
שתמלא עשרה כדי מים ותערה לאשפה.	במתניתא תנא:											עב.
בשלמא לשמואל, משום הכי יוציא ויתן כתובה, אלא למתניתא, מאי נפקא לה מינה? תיעביד												עב.
מפני שנראית כשוטה.	רבה בר בר חנה אמר רבי יוחנן:											עב.
המדיר את אשתו שלא תשאל ושלא תשאל נפה וכברה וריחים ותנור - יוציא ויתן כתובה, שמשאיה שם רע בשכינותיה.	רב כהנא:											עב.
המדיר את אשתו שלא תשאל ושלא תשאל נפה וכברה ריחים ותנור - יוציא ויתן כתובה, מפני שמשאיה שם רע בשכינותיה וכן היא שנדרה שלא תשאל ושלא תשאל נפה וכברה וריחים ותנור, ושלא תארוג בגדים נאים לבניו - תצא שלא בכתובה, מפני שמשאיה שם רע בשכינותיה.	תניא נמי הכי:											עב.
ואלו יוצאות שלא בכתובה: העוברת על דת משה ויהודית.												עב.
ואיזו היא דת משה? מאכילתו שאינו מעושר, ומשמשו נדה, ולא קוצה לה חלה, ונודרת ואינה מקיימת.												עב.
ואיזוהי דת יהודית? יוצאה וראשה פרוע, וטוה בשוק, ומדברת עם כל אדם.												עב.
אף המקללת יולדיו בפניו.	אבא שאול:											עב.
אף הקולנית. ואיזוהי קולנית? לכשהיא מדברת בתוך ביתה ושכיניה שומעין קולה.	רבי טרפון:											עב.
מאכילתו שאינו מעושר.												עב.
היכי דמי?												עב.
אי דידע												עב.
נפרוש												עב.
אי דלא ידע												עב.
מנא ידע?												עב.
לא צריכא. דאמרה ליה פלוני כהן תיקן לי את הכרי, ואזיל שייליה ואשתכח שיקרא.												עב.
ומשמשו נדה.												עב.
היכי דמי?												עב.
אי דידע בה												עב.
נפרוש												עב.
אי דלא ידע												עב.

<p>◆ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof</p>
---	---

כתובות-המדיר	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
נסמוך עילוה												
מנין לנדה שסופרת לעצמה? שנאמר: (ויקרא ט"ו) וספרה לה שבעת ימים, לה - לעצמה	דא"ר חיינא בר כהנא אמר שמואל:											
לא צריכא, דאמרה ליה פלוני חכם טיהר לי את הדם, ואזל שייליה ואשתכח שיקרא.												
ואיבעית אימא: כדרב יהודה												
הוחזקה נדה בשכינותיה, בעלה לוקה עליה משום נדה.	דאמר רב יהודה:											
ולא קוצה לה חלה.												
היכי דמי?												
אי דידע												
נפרוש												
אי דלא ידע												
מנא ידע?												
לא צריכא, דאמרה ליה פלוני גבל תיקן לי את העיסה, ואזיל שייליה ואשתכח שיקרא.												
ונודרת ואינה מקיימת.												
בעון נדרים בנים מתים, שנאמר: (קהלת ה') אל תתן את פיך לחטיא את בשרך וגו', ואיזו הן מעשה ידיו של אדם? הוי אומר בניו ובנותיו.	דאמר מר:											
מהכא: (ירמיהו ה') לשוא הכיתי את בניכם, לשוא - על עסקי שוא.	רב נחמן:											
כל היודע באשתו שנודרת ואינה מקיימת - יחזור וידירנה.	תניא, היה ר"מ אומר:											
ידירנה, במאי מתקן לה?												
אלא יחזור ויקניטנה, כדי שתדור בפניו ויפר לה	[רבי מאיר]											
אין אדם דר עם נחש בכפיפה.	אמרו לו:											
כל היודע באשתו שאינה קוצה לו חלה - יחזור ויפריש אחריה	תניא, היה ר' יהודה אומר:											
אין אדם דר עם נחש בכפיפה.	אמרו לו:											
מאן דמתני לה אהא - כ"ש אהך, אבל מאן דמתני אהך - אבל הא זימנין דמקרי ואכיל.												
ואיזוהי דת יהודית? יוצאה וראשה פרוע.												
ראשה פרוע דאורייתא היא דכתיב: (במדבר ה') ופרע את ראש האשה												
אזהרה לבנות ישראל שלא יצאו בפרוע ראש דאורייתא - קלתה שפיר דמי	ותנא דבי רבי ישמעאל:											
דת יהודית - אפילו קלתה נמי אסור.												
קלתה אין בה משום פרוע ראש.	רבי אסי אמר ר' יוחנן:											
היכא? אילימא בשוק, דת יהודית היא? ואלא בחצר, אם כן, לא הנחת בת לאברהם אבינו שיושבת תחת בעלה?	הוי בה רבי זירא:											
מחצר לחצר ודרך מבוי.	אביי, ואיתימא רב כהנא:											
וטווה בשוק.												

<p>♦ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ‡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof</p>
--	---

כתובות-המדיר	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
במראה זרועותיה לבני אדם.	רב יהודה אמר שמואל:											◊
בטוה ורד כנגד פניה.	רב הסדא אמר אבימי:											◊
ומדברת עם כל אדם.												<
במשחקת עם בחורים.	רב יהודה אמר שמואל:											■
זימנא חדא הוה קאזילנא בתריה דרב עוקבא, חזיתיה לההיא ערביא דהוה יתבה קא שדיא פילכה וטוה ורד כנגד פניה, כיון דחזיתין פסיקתיה לפילכה שדיתיה, אמרה ליה: עולם, הב לי פלך, אמר בה רב עוקבא מילתא.	רבה בר בר חנה:											◊
מאי אמר בה?												^
טוה בשוק אמר בה	רבינא:											◊
מדברת עם כל אדם אמר בה.	רבנן:											◊
אף המקללת יולדיו בפניו.	אבא שאול:											◊
במקללת יולדיו בפני מולדיו, וסימניך: (בראשית מ"ח) אפרים ומנשה כראובן ושמעון יהיו לי.	רב יהודה אמר שמואל:											◊
דאמרה ליה ניכליה אריא לסבא באפי בריה.	רבה:											■
אף הקולנית.	רבי טרפון:											◊
מאי קולנית?												^
במשמעת קולה על עסקי תשמיש.	רב יהודה אמר שמואל:											◊
במשמעת בחצר זו ונשמע קולה בחצר אחרת.	במתניתא תנא:											◊
ונתנייה גבי מומין במתניתין												‡
אלא, מהוורתא כדשנין מעיקרא.												!
המקדש את האשה על מנת שאין עליה נדרים, ונמצאו עליה נדרים - אינה מקודשת												■
כנסה סתם, ונמצאו עליה נדרים - תצא שלא בכתובה.												■
על מנת שאין בה מומין, ונמצאו בה מומין - אינה מקודשת												■
כנסה סתם, ונמצאו בה מומין - תצא שלא בכתובה.												■
כל המומין הפוסלין בכהנים - פוסלין בנשים.												■
ותנן נמי גבי קדושין כי האי גוונא												‡
הכא כתובות איצטריכא ליה - תנא קדושין אטו כתובות, התם קדושין איצטריכא ליה - תנא כתובות אטו קדושין.												◊
באלו נדרים אמרו: שלא תאכל בשר, ושלא תשתה יין, ושלא תתקשט בבגדי צבעונים.	רבי יוחנן משום ר"ש בן יהוצדק:											◊
באלו נדרים אמרו, דברים שיש בהן עינוי נפש: שלא תאכל בשר, ושלא תשתה יין, ושלא תתקשט בבגדי צבעונים.	תניא נמי הכי:											■
אהייא?	הוי בה רב פפא:											^
אילימא ארישא												!
כיון דקא קפיד - אפילו כל מילי נמי												‡

<p>◆ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof</p>
<p>מקרא-key:</p>	

כתובות-המדיר	מאן דאמר	א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ								
אלא אסיפא.	[רב פפא]					!	◊			
לעולם ארישא, ומידי דקפדי בה אינשי - הוה קפדיה קפידא, מידי דלא קפדי בה אינשי - לא הוי קפדיה קפידא.	רב אשי:					!	◊	עב:		
קידשה על תנאי וכנסה סתם, רב אמר: צריכה הימנו גט	איתמר: [רב]					◆	■	◊	עב:	
אינה צריכה הימנו גט.	שמואל:					◆	■	◊	עב:	
לא תימא טעמיה דרב, כיון שכנסה סתם אחולי לתנאיה, אלא טעמא דרב, לפי שאין אדם עושה בעילתו בעילת זנות.	אביי:					■	◊	עג:		
הא פליגי בה חדא זימנא						⚡		עג:		
קטנה שלא מיאנה והגדילה, עמדה ונישאת - רב אמר: אין צריכה גט משני	דאיתמר: [רב]					◆	■	⚡	◊	עג:
צריכה גט משני	שמואל:					◆	■	⚡	◊	עג:
צריכא, דאי אתמר בהדיא, בההיא קאמר רב - משום דליכא תנאה, אבל בהא דאיכא תנאה - אימא מודי ליה לשמואל ואי אתמר בהא, בהא קאמר שמואל, אבל בהך אימא מודי ליה לרב, צריכא.						!	◊	עג:		
כנסה סתם, ונמצאו עליה נדרים - תצא שלא בכתובה	תנן:					■	⚡	◊	עג:	
כתובה הוא דלא בעיא, הא גיטא בעיא						■	⚡	◊	עג:	
מאי לאו קידשה על תנאי וכנסה סתם, תיובתא דשמואל						⚡		עג:		
לא, קידשה סתם וכנסה סתם. אבל קידשה על תנאי וכנסה סתם, הכי נמי דלא בעיא גיטא						!	◊	עג:		
ארתני: המקדש את האשה על מנת שאין עליה נדרים, ונמצאו עליה נדרים - אינה מקודשת, ליתני: כנסה סתם, ונמצאו עליה נדרים - אינה מקודשת, וכל שכן הא						⚡		עג:		
הכי נמי קאמר: המקדש את האשה על מנת שאין עליה נדרים וכנסה סתם, ונמצאו עליה נדרים - אינה מקודשת, קידשה סתם וכנסה סתם - תצא שלא בכתובה, כתובה הוא דלא בעיא, הא גיטא בעיא.						!	◊	עג:		
ומאי שנא כתובה דלא בעיא? דאמר אי אפשי באשה נדרנית, אי הכי, גט נמי לא תיבעי						⚡	◊	עג:		
צריכה גט מדבריהם.	רבה:					!	◊	עג:		
צריכה גט מדבריהם.	וכן אמר רב חסדא:					!	◊	עג:		
תנא ספוקי מספקא ליה, גבי ממונא לקולא, גבי איסורא לחומרא.	רבא:					!	◊	עג:		
מחלוקת - בטעות שתי נשים, אבל בטעות אשה אחת - דברי הכל אין צריכה הימנו גט.	רבה:					■	◊	עג:		
והא מתניתין דטעות אשה אחת היא, וקומתבינן תיובתא מיניה	אביי:					⚡		עג:		
מחלוקת - בטעות אשה אחת כעין שתי נשים, אבל בטעות אשה אחת גרידתא - דברי הכל אינה צריכה הימנו גט.	אלא אי אתמר הכי אתמר, אמר רבה:					■	◊	עג:		
קידשה בטעות ופחות משוה פרוטה, וכן קטן שקידש, אע"פ ששלח סבלונות לאחר מיכן - אינה מקודשת, שמחמת קדושין הראשונים שלה, ואם בעלו - קנו	איתיביה אביי: [ת"ק]					◆	■	⚡	◊	עג:
אם בעלו - לא קנו	ר' שמעון בן יהודה משום ר' ישמעאל					◆	■	⚡	◊	עג:
והא הכא דטעות אשה אחת היא, ופליגי						⚡		עג:		
מאי לאו טעות נדרים, לא - טעות פחות משוה פרוטה.						!	◊	עג:		
פחות משוה פרוטה בהדיא קתני לה: קידשה בטעות ופחות משוה פרוטה						⚡		עג:		
פרושי קא מפרש, קידשה בטעות כיצד? כגון שקידשה בפחות משוה פרוטה.						!		עג:		
במאי קא מיפלגי?						^		עג:		
אדם יודע שאין קדושין תופסין בפחות משוה פרוטה, וגמר ובעל לשם קדושין	מר סבר: [ת"ק]	◆	■	!			◊	עג:		

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ראיה-proof
--	---

כתובות-המדיר		א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ									
מימרא	מאן דאמר										
אין אדם יודע שאין קדושין תופסין בפחות משה פרוטה, וכי קא בעל - אדעתא דקדושין הראשונים בעל.	ומר סבר: [ר' ישמעאל]	◇	!								
הריני בוועליך על מנת שירצה אבא, אע"פ שלא רצה האב - מקודשת	איתיביה: [ת"ק]			⚡		◇					
רצה האב - מקודשת, לא רצה האב - אינה מקודשת	ר' שמעון בן יהודה אומר משום ר"ש:			⚡		◇					
והא הכא דכי טעות אשה אחת דמי, ופליגי								⚡			
התם בהא קמיפלגי										!	
על מנת שירצה האב - ע"מ שישתוק האב, והא שתיק ליה	מר סבר: [ת"ק]			⚡		!					◇
ע"מ שיאמר אבא הן, והא לא אמר אבא הן.	ומר סבר: [רבי שמעון]			⚡		!					◇
מודים חכמים לרבי אליעזר, בקטנה שהשיאה אביה ונתגרשה, והיא יתומה בחיי האב, והחזירה - שחולצת ולא מתיבמת, מפני שגירושיה גירושין גמורין, ואין חזרתה חזרה גמורה	איתיביה:							⚡			◇
במה דברים אמורים - שגירשה כשהיא קטנה והחזירה כשהיא קטנה, אבל גירשה כשהיא קטנה והחזירה כשהיא גדולה, או שהחזירה כשהיא קטנה וגדלה אצלו, ומת - או חולצת או מתיבמת	[חכמים]			⚡							◇
חולצת ולא מתיבמת	משום רבי אליעזר אמרו:			⚡							◇
והא הכא דכטעות אשה אחת דמי, ופליגי										⚡	
התם נמי בהא קמיפלגי											!
אדם יודע שאין קידושי קטנה כלום, וגמר ובעל לשם קידושין	מר סבר: [חכמים]			⚡		!					◇
אין אדם יודע שאין קידושי קטנה כלום, וכי קא בעל - אדעתא דקידושין הראשונים קא בעל.	ומר סבר: [רבי אליעזר]			⚡		!					◇